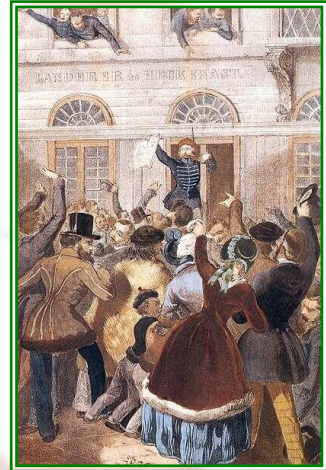

Március 15.

Az 1848 március 15-én kitört forradalom és szabadságharc nem volt előzmény nélküli. Abban az időben a Magyar Királyság és az Osztrák Császárság együttesen alkotta az Osztrák-Magyar Monarchiát. Közös uralkodója volt a két országnak, aki a Habsburg-házból került ki. Bár volt magyar Országgyűlés, ennek nyelve először a latin, majd a német lett. A magyar rendek törekedtek az önállóságra, próbáltak engedményeket elérni az uralkodónál, kevés sikerrel.

Egymásba érték a háborúk, amit a magyar társadalom minden rétege megszenvedett. Az uralkodók is érezték ennek a helyzetnek a visszaságait, ezért engedményeket tettek: Mária Terézia bevezette a Ratio Educationis-t, (az oktatás rendszere), ami egységesítette a középfokú oktatást, így minden 7-13 éves gyermeknek iskolába kellett járnia. II. József - akít a magyarok "kalapos királynak hívtak", mert nem koronáztatta magyar királlyá magát -, könnyített a jobbágyok helyzetén, csökkentette adóterheiket.

1789-ben kitört a francia forradalom, ennek eszméje hatással volt a magyar értelmiségre is, egyre erősebbé vált az uralkodó iránti gyűlölet. Ezt növelte, hogy a háborúk miatt II. József a magyar nemességet is meg akarta adóztatni, így már a király trónfosztásáról is tárgyaltak a magyar nemesek. Amikor Franciaország hadat üzent a Habsburg Birodalomnak, az akkori király, I. Ferenc hadisegély nyújtására kötelezte a magyarokat, embert és pénzt követelt. 1805-ben a háború elérte hazánk területét, a franciák átlépték a határt. Napóleon 1809 májusában felszólította a magyar nemességet, hogy szakadjanak el a Habsburg Háztól és támogassák Franciaországot. Ezt a nemesek nem tették meg, mivel féltek attól, hogy elveszítik kiváltságaikat.

